

Motion

1981/82:437

Mårten Werner

Vidgning av de etiska nämndernas kompetensområde

”Djurfabrikerna” har ofta varit föremål för debatt i riksdagen. De nya normerna för stallar och djurboxar har uppenbarligen inte nämnvärt påverkat djurens situation i dessa hänsynslösa djurfångelser. Det finns i denna djurhållning förvisso också andra komponenter att beakta än djurboxarnas dimensioner.

Ordföranden i Riksorganisationen Djurens vänner, Britt Lindström, en av dem i vårt land som mest energiskt följt utvecklingen på området, skriver i riksorganisationens tidning följande:

För någon tid sedan visade Danmarks television ett inspelat reportage från en svinfabrik. Trängseln var stor i kättarna och samtliga grisar hade kuperade svansar, vilket gjorts för att undvika kannibalism. Men det mest skrämmande var, att efter endast 14 dagar skildes griskulingarna från modersuggan. Sedan fick man se i bild vad detta förfarande gav upphov till och det var sannerligen inga uppbyggliga saker. När smågrisarnas dibehov ej blev tillgodosett på naturlig väg, gav de sig på varandra. Somliga koncentrerade sig på kamraternas öron, som så småningom förvandlades till blodiga, söndertrasade remsor. Andra åter hade breda band av eksem under bukarna, vilket var följdverkningarna av ett intensivt sugande från de andra grisarna. Även djurens hälar och vulvor var sugobjekt med blodiga sår som följd. Det kan tilläggas att dessa utsatta grisar inte kunde komma ifrån sina plågoandar på grund av den överbeläggning som fanns i kättarna.

Detta djurplågeri försvarades med, att det ur ekonomisk synpunkt var nödvändigt att tvinga modersuggorna till att föda fler kullar om året, än det antal som naturen bestämt. Detta gjordes möjligt genom att ge dem hormonpreparat i samband med att de 14 dagar gamla grisarna togs bort. (Normalt diar en gris i 7–8 veckor.)

Man kan lätt finna exempel på svenska förhållanden av samma cyniska slag. Det är föga hedrande för vårt välfärdsland att prispressen på kött resulterar i onatur och djurmisshandel.

När det gäller djurförsök skall etiska nämnder först ta ställning till försökens angelägenhetsgrad och plågsamheten för djuren. Såsom förhållandena utvecklar sig inom både gris- och broilerproduktionen kan plågsamheten för djuren på laboratorier och i djurfabriker ofta vara ensartad. För den skull synes det rimligt att också etableringar av djurfabriker prövas av de etiska nämnderna. Hälsovårdsnämndernas tillsyn är – liksom vad gäller djurförsöken – av skilda anledningar inte tillräcklig.

Med hänvisning till ovanstående hemställs
att riksdagen hemställer att regeringen vidtar åtgärder för att vidga
de etiska nämndernas kompetensområde till att omfatta jämväl
kontroll vid inrättande av s. k. djurfabriker.

Stockholm den 20 januari 1982

MÅRTEN WERNER (m)